

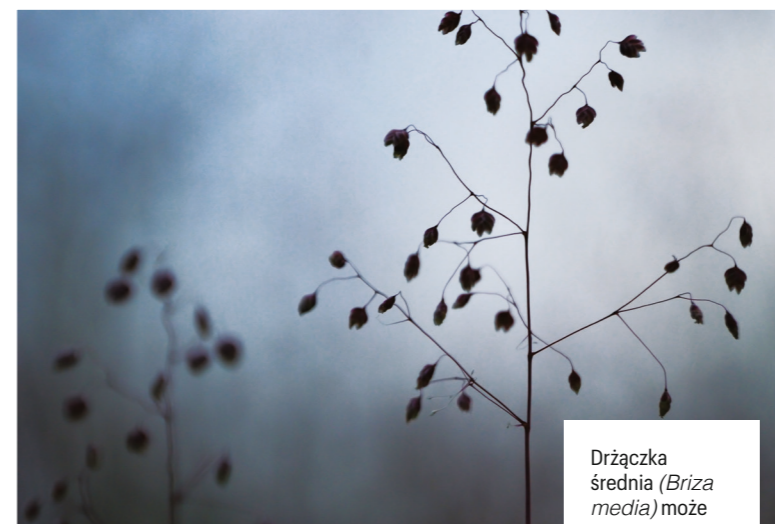
OWCE NA WYPASIE

Polską ochronę bioróżnorodności siedlisk muraw kserotermicznych zawierzyliśmy apetytowi **staropolskiej rasy owiec - wrzosówek**. Pierwsze wyniki działalności w ramach projektu napawają dużym optymizmem na przyszłość.



ZDJĘCIA I TEKST: ŁUKASZ BOŻYCKI / bozycki.com
OPRACOWANIE GRAFICZNE: MARIA URBAŃSKA





Drżączka średnia (*Briza media*) może rosnąć na najuboższych glebach.

Owce staropolskiej rasy wrzosówka stanowią obecnie skuteczną i naturalną ochronę muraw kserotermicznych przed zarastaniem.





Dwieście trzynaście owiec, cztery dni, trzy bochenki chleba, wesola gromadka kleszczy, miejscowość Owczary, tuż przy granicznej części Odry. Takimi słowami zostałem przekonany do uczestnictwa w plenerze fotograficznym organizowanym przez Klub Przyrodników, ogólnopolską pozarządową organizację ekologiczną, zajmującą się ochroną przyrody. Naszym działaniom przyświecał

szczytny cel - przyrodnicza dokumentacja muraw kserotermicznych. Uważa się je za jedno z najbardziej bioróżnorodnych siedlisk na świecie, skupiających liczne gatunki chronione oraz rzadkie. Obecnie są na najcieplejszych, odsłoniętych, suchych i bogatych w wapń obszarach.

Przetrwanie bioróżnorodności

W Polsce zbiorowiska kserotermiczne pozostały jedynie w formie wyspowej,

oderwanej od głównego zasięgu. Ostatnie dekady przyniosły w całej Europie drastyczny zanik roślinności kserotermicznej. Za przyczynę uznaje się daleko idące zmiany w sposobie użytkowania gruntów rolnych. Zaorywanie, nawożenie, zaprzestanie ekstensywnej gospodarki pasterskiej oraz zalesianie doprowadziło w ciągu 30 ostatnich lat do zmniejszenia powierzchni dobrze zachowanych muraw kserotermicznych



Murawy kserotermiczne są jednymi z najbardziej bioróżnorodnych siedlisk na świecie.

w Polsce do zaledwie 30% w porównaniu ze stanem z lat 70. ubiegłego wieku. Zamierzenia projektu były oczywiste - zapobieżenie zarastaniu krzewami oraz podrostem sosny, cennych siedlisk. Fotograficzne cele były co najmniej dwa. Owce staropolskiej rasy wrzosówka, jako naturalne kosiarki sprzyjające rozwojowi cennej roślinności (pozujące przed fotografem za wynagrodzenie w postaci, dosłownie, kromki chleba) oraz sama flora w troficznym łańcuchu natywnie żyjących tu zwierząt. Miłośnikom przyrody do rozbudzenia wyobraźni wystarczy, jak wymienię kilka z licznie występujących tutaj gatunków rzadkich, takich jak: ostnica Jana, pajęcznica liliowata, mikołajek polny, zaraza przytuliowa, dzwonek syberyjski, dzwonek boloński, wężymord stepowy, ostnica włosowata, leniec pospolity, ostrolódka kosmata, ślimak żeberkowany. Wszystkich natomiast zapraszam na krótką fotoopowieść o tym pięknym miejscu, gdzie przetrwanie wielu gatunków zależy od apetytu owiec. Wrzosówkom życzymy smacznego!

